

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudkyň Mgr. Ing. Veroniky Baroňové a JUDr. Ing. Venduly Sochorové ve věci

žalobce: **Metaltrade International s.r.o.**
sídlem Jihlavská 671/7, Troubsko
zastoupeného advokátkou JUDr. Jarmilou Zichovou
sídlem Pellicova 20/2c, Brno

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 7, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 10. 2017, č. j. 34280-4/2017-900000-304.1

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:
I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzena rozhodnutí Celního úřadu pro Jihomoravský kraj (dále jen „celní úřad“) - dodatečné platební výměry ze dne 22. 3. 2017, č. j. 40857/2017-530000-51, č. j. 40857-2/2017-530000-51, č. j. 40857-3/2017-530000-51, č. j. 40857-4/2017-530000-51, č. j. 40857-5/2017-530000-51, č. j. 40857-6/2017-530000-51,

č. j. 40857-7/2017-530000-51, č. j. 40857-8/2017-530000-51, č. j. 40857-9/2017-530000-51, č. j. 40857-10/2017-530000-51, č. j. 40857-11/2017-530000-51, a č. j. 40857-12/2017-530000-51. Těmito dodatečnými platebními výměry bylo žalobci dodatečně vyměřeno antidumpingové clo v celkové výši 7 550 021 Kč.

2. Celní úřad zahájil dne 29. 8. 2016 u žalobce kontrolu po propuštění zboží zaměřenou mimo jiné na ověření správnosti a úplnosti žalobcem deklarovaných údajů o sazebním zařazení a celní hodnotě zboží propuštěného do celního režimu volného oběhu (viz oznámení o zahájení kontroly po propuštění zboží č. j. 117606-10/2016-530000-51). V průběhu kontroly celní úřad zjistil, že žalobce nesprávně uvedl údaje o sazebním zařazení zboží - různých vícepramenných lan ze železa nebo oceli - a v důsledku toho nebylo při dovozu vyměřeno konečné antidumpingové clo (blíže k tomu viz práva o kontrole po propuštění zboží ze dne 10. 3. 2017, č. j. 6221-9/2017-530000-51). Proto celní úřad vydal dne 22. 3. 2017 výše uvedené dodatečné platební výměry, jimiž žalobci dodatečně vyměřil antidumpingové clo.
3. Žalobce se proti předmětným platebním výměrům bránil odvoláním, v němž nezpochybňoval vlastní výsledek kontroly po propuštění zboží, avšak domáhal se aplikace čl. 220 odst. 2 písm. b) nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (dále jen „celní kodex“), neboť dle názoru žalobce nebylo clo vybráno následkem chyby celních orgánů, kterou nemohl jako osoba povinná zaplatit clo jednající v dobré víře přiměřeným způsobem zjistit.
4. Žalovaný napadeným rozhodnutím odvolání žalobce zamítl a dodatečné platební výměry potvrdil. V odůvodnění rozhodnutí uvedl, že aby celní orgány byly oprávněny upustit od dodatečného zaúčtování cla na základě aplikace čl. 220 odst. 2 písm. b) celního kodexu, je nutné vždy zkoumat naplnění tří podmínek, které musejí být splněny kumulativně. Žalovaný však v projednávaném případě dospěl k závěru, že druhá podmínka pro nezaúčtování cla dle čl. 220 odst. 2 písm. b) celního kodexu nebyla naplněna, jelikož žalobce nemohl být považován za osobu jednající v dobré víře. Dle žalovaného se žalobce jako zkušený hospodářský subjekt, profesionální obchodník, který ve velkém množství dovážel železářské zboží, spojovací materiály, ocelová lana, řetězy a další výrobky a obecně spojovací materiál, a to nejen z Čínské lidové republiky, nechoval v souladu s jednoduchou a srozumitelnou právní úpravou, ani nejednal dostatečně pečlivě při opatrování informací, které by mu pomohly provádět dovozy předmětného zboží správně.

II. Obsah žaloby

5. Žalobce v podané žalobě označil za spornou toliko otázku dobré víry a možnosti chybu, které se dopustily celní orgány, přiměřeným způsobem zjistit. V této souvislosti poukázal na období roku 2008, kdy začal obchodovat s Čínskou lidovou republikou a dovážet některé železářské zboží, mezi ním i lana a lanka. Žalobce namítal, že předmětné zboží sazebně zařazoval podle svého nejlepšího přesvědčení v souladu se zněním všeobecných podmínek k výkladu kombinované nomenklatury (dále též „KN“) společného celního sazebníku, poznámek k jednotlivým kapitolám a popisem zboží jednotlivých kódů kombinované nomenklatury. Celní sazebník vydaný nařízením (ES) č. 1031/2008 ze dne 19. září 2008 přitom tuto problematiku zcela ignoroval. Z popisu jednotlivých kódů KN bylo dle žalobce zřejmé, že předmětná lana jsou v souladu jak s popisem kódu KN 7312 10 65, tak i kódu KN 7312 10 81. Vzhledem ke skutečnosti dovozu lan především malých příčných průměrů, žalobce usoudil, že se bude jednat o splétaná lanka, nikoliv lana, kterým, dle popisu v celním sazebníku odpovídá zbožíový kód 7312 10 65.
6. Dále žalobce uvedl, že v popisu lan pod kódem 7312 10 je uvedeno, že se jedná o splétaná lana, lanka a kabely. Pojem „splétaná“ obecně označuje, že se jedná o lana více pramenná, tedy lana, která jsou svinutá z více pramenů lan a teprve tyto prameny jsou svinuty z jednotlivých drátů.

Pojem „stáčená“ lana pak v odborném a ustáleném názvosloví označuje lana jednopramenná, tedy lana tvořená jedním pramenem svinutých drátů. Vysvětlivky k Harmonizovanému systému a ke kombinované nomenklatuře, které rozdíl mezi jednotlivými typy splétaných lan objasňují, přitom nebyly v roce 2008 jednoduše dostupné, což na straně 15 napadeného rozhodnutí potvrdil i žalovaný. V celním sazebníku i ve Vysvětlivkách ke kombinované nomenklatuře je navíc popis nepřesný a zavádějící, když KN 7312 označuje veškerá lana za splétaná. Tento způsob rozlišení měl žalobce za zcela nevhodný a nemající oporu ani v platných technických normách zabývajících se drátěnými ocelovými lany, ani u odborné veřejnosti.

7. Žalobce zdůraznil, že po potvrzení správnosti sazebního zařazení kontrolou provedenou celním orgánem v roce 2012, kdy ze spisu o celní kontrole po propuštění zboží bylo zřejmé, že předmětem kontroly bylo stejné zboží jako v nyní projednávaném případě, žalobce neměl důvod nadále sazební zařazení lan zpochybňovat a přezkoumávat jeho správnost. Dle žalobce byl pro něj výsledek kontroly zavazující a srovnatelný se závaznou informací o sazebním zařazení, kterou celní orgány na žádost poskytují.
8. Pokud byla chyba v sazebním zařazení natolik zjevná a na první pohled patrná, jak žalovaný v napadeném rozhodnutí tvrdil, vzniká dle žalobce otázka, proč ji především nezjistil celní orgán při provádění kontroly. Obecně platí a z logiky věci vyplývá, že ten, kdo kontroluje, musí být erudovanější a znalejší než ten, kdo je kontrolován. Žalobce je především obchodní firmou regulovanou množstvím právních předpisů a silnou konkurencí, ve které musí obstát. Proto s ohledem na legitimní očekávání stran správnosti výsledků dříve provedené kontroly již neprověřoval správnost celního zařazení v době následujících dovozů u lan a lanek, a to i při průběžném sledování právních předpisů pro dovozy. Žalobce byl v dobré víře, že má zboží správně sazebně zařazeno, neboť v oblasti železářského zboží nedocházelo v průběhu let 2013 až 2016 k žádným změnám v sazebním zařazení.
9. Závěrem žalobce odkázal na nálezy Ústavního soudu ze dne 9. 11. 2004, sp. zn. I. ÚS 163/02, a ze dne 4. 11. 1999, sp. zn. III. ÚS 86/99, týkající se důvěry v rozhodnutí celního orgánu, kterým je dle jeho názoru i výsledek kontroly. S ohledem na vše výše uvedené proto žalobce závěrem navrhl, aby soud napadené rozhodnutí, jakož i jemu předcházející dodatečné platební výměry celního úřadu, zrušil a žalovanému uložil povinnost nahradit žalobci náklady řízení.

III. Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný ve svém vyjádření k podané žalobě nejprve shrnul relevantní právní úpravu a skutkový stav věci. Dále zdůraznil, že se žalobce při dokládání své dobré víry zabýval zcela nesprávným obdobím. Dovozy zboží, kterých se projednávaný případ týká, probíhaly v letech 2015 a 2016. Právě v tomto období bylo proto třeba zkoumat nejen dobrou víru žalobce, ale i jeho odbornost a pečlivost při provádění dovozních operací a získávání si potřebných informací. Pokud měl žalobce pochybnosti a domníval se, že předmětné zboží odpovídá zněním dvou různých položek KN, měl za účelem ověření správnosti svého postupu využít možností daných celními předpisy, např. žádosti o vydání závazné informace o sazebním zařazení zboží. V této souvislosti žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a připomněl i bohatou judikaturu Soudního dvora Evropské unie.
11. K argumentaci opírající se o technické normy žalovaný uvedl, že žalobcem citované pasáže jsou velmi krátké a vytržené z kontextu. Není zřejmé, zda žalobce cituje jednu či několik různých norem, přičemž norma ČSN 02 4300 je neplatná a neplatila ani v době předmětných dovozů. Z hlediska posouzení otázky naplnění podmínek pro aplikaci čl. 220 odst. 2 písm. b) celního kodexu však dle žalovaného nemohou mít tyto citace žádný vliv. Nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987, o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (dále jen „celní sazebník“), má svou vlastní terminologii a svůj specifický systém rozdělování zboží do jednotlivých kategorií podle různých kritérií.

12. Dle žalovaného nedopadá na daný případ ani nálezn Ústavního soudu ze dne 9. 11. 2004, sp. zn. I. ÚS 163/02, jelikož se týká řízení ve věci správního deliktu, které je ve vztahu k daňovému řízení o dodatečném vyměření cla řízením zcela samostatným a nezávislým. Žalovaný proto navrhl, aby krajský soud podanou žalobu zamítl.

IV. Replika žalobce

13. Žalobce reagoval na vyjádření žalovaného podáním repliky. Dle jeho názoru žalovaný problematiku zařazení předmětného zboží pod jednotlivé celní položky a podpoložky zlehčuje, tvrdí-li, že chyba celního orgánu při kontrole v roce 2012 byla zjevná na první pohled. Žalovaný argumentuje a odvolává se na současně dostupnou právní úpravu, nikoliv na dostupnost právní úpravy v období let 2008 - 2011, za které byl žalobce v roce 2012 kontrolován.
14. Žalobce se s právní úpravou seznamoval nahlížením do celního sazebníku, který považoval za jedinou závaznou právní normu. Další významnou indicií, která žalobce ubezpečovala ve správnosti celního zařazení ocelových lan, byl fakt, že obvyklá maloobchodní i velkoobchodní cena těchto lan na trzích nejen České republiky, ale i např. Slovenska či Polska, dodnes nenaznačuje, a ani v minulosti nenaznačovala, že by mohlo být aplikováno zvýšené clo nebo jiné clo, než je v celním sazebníku uvedené.
15. Žalobce byl nadále přesvědčen, že nálezn Ústavního soudu ze dne 9. 11. 2004, sp. zn. I. ÚS 163/02, je na projednávanou věc přílehná. Dle žalobce je navíc zřejmé, že vědomé nevyúčtování cla odběratelům by pro žalobce znamenalo v budoucnu postih, představující doplacení cla v plné výši z vlastních prostředků, tak jako se tomu nyní stalo. Proto tvrzení žalovaného, že žalobce nebyl v dobré víře, zcela postrádá logiku.

V. Posouzení věci krajským soudem

16. Žaloba byla podána včas [§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a jedná se o žalobu přípustnou (zejména § 68 a § 70 s. ř. s.). Vzhledem k tomu, že žalobce i žalovaný s takovým postupem výslovně souhlasili, rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. o věci samé bez jednání.
17. Dle § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích uplatněných žalobních bodů, jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
18. Předně krajský soud konstatuje, že žalobce již v podaném odvolání nezpochybňoval skutkové okolnosti věci a výsledek kontroly po propuštění zboží, stejně jako závěr o nesprávném sazebním zařazení zboží - různých vícepramenných lan ze železa nebo oceli - a v důsledku toho dodatečného vyměření antidumpingového cla. Domáhal se však aplikace čl. 220 odst. 2 písm. b) celního kodexu.
19. Dle čl. 220 odst. 2 písm. b) celního kodexu se s výjimkou případů uvedených v čl. 217 odst. 1 druhém a třetím pododstavci dodatečné zaúčtování neprovede, pokud částka cla dlužného ze zákona nebyla zaúčtována následkem chyby ze strany celních orgánů, kterou nemohla osoba povinná zaplatit clo rozumným způsobem zjistit, a pokud tato osoba jednala v dobré víře a dodržela všechna ustanovení platných předpisů týkajících se celního prohlášení.
20. K interpretaci citovaného ustanovení celního kodexu se opakovaně vyjádřila již judikatura Soudního dvora Evropské unie. Podle Soudního dvora Evropské unie celní orgány neprovedou dodatečné zaúčtování dovozního cla podle čl. 220 odst. 2 písm. b) celního kodexu pouze tehdy, jsou-li kumulativně splněny tři následující podmínky: „*Nejprve je třeba, aby clo nebylo vybráno následkem chyby ze strany samotných příslušných orgánů, dále, aby tato chyba, které se dopustily tyto orgány,*

nemohla být osobou povinnou zaplatit clo jednající v dobré víře přiměřeným způsobem zjištěna, a konečně, aby tato osoba dodržela všechna ustanovení platných předpisů týkající se jejího celního prohlášení“ (rozsudek ze dne 18. 10. 2007 ve věci C-173/06, *Agrover*, bod 30, dostupný stejně jako ostatní zde uvedená rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie na <http://curia.europa.eu/>). Jestliže jsou tyto podmínky splněny, osoba povinná zaplatit clo má právo na to, aby clo nebylo vybráno poté, co bylo zboží propuštěno, a celní orgány nemají při splnění daných podmínek žádný prostor k uvážení (rozsudek ze dne 27. 6. 1991 ve věci C-348/89, *Mecanarte*, bod 12). Podmínění aplikace čl. 220 odst. 2 písm. b) celního kodexu naplněním těchto tří kumulativních podmínek stanovil v návaznosti na citovanou judikaturu Soudního dvora Evropské unie i Nejvyšší správní soud, a to již v rozsudku ze dne 30. 7. 2008, č. j. 1 Afs 27/2008 - 96, č. 1701/2008 Sb. NSS.

21. V nyní projednávané věci žalovaný v napadeném rozhodnutí zdůraznil, že tím, kdo uvedl v dotčených celních prohlášeních chybné údaje, na jejichž základě nebylo původně antidumpingové clo zaúčtováno ve správné výši, byl žalobce jako deklarant (ve smyslu čl. 4 odst. 18 celního kodexu jako osoba, jejímž jménem je celní prohlášení činěno), zastoupený v naprosté většině případů přímým zástupcem (pouze ve dvou případech zástupcem nepřímým). Zároveň však doplnil, že celní orgán zprávou o kontrole po propuštění zboží ze dne 12. 12. 2012, č. j. 6309-20/2012-010100-24, potvrdil správnost sazebního zařazení vícepramenných splétaných ocelových lan o průměru od 3 mm do 12 mm, konstrukce 6 x 7 a 6 x 19 drátů, s textilní či drátěnou vložkou, vyrobených v Čínské lidové republice, do podpoložky KN 7312 10 65, přestože se jednalo o sazební zařazení nesprávné. Kontrolní skupina celního orgánu z podkladů, které měla tehdy k dispozici, mohla a měla tuto nesprávnost zjistit. Jednalo se přitom o zboží, které se podle názoru žalovaného ve znacích relevantních pro posouzení jeho sazebního zařazení shodovalo se zbožím propuštěným do volného oběhu předmětnými jednotnými správními doklady a zbožím posuzovaným v projednávaném případě. S ohledem na uvedené proto žalovaný považoval nesprávné sazební zařazení předmětného zboží žalobcem za chybu, která mohla být způsobena aktivním jednáním celních orgánů, a první podmínku pro nezaúčtování cla dle čl. 220 odst. 2 písm. b) celního kodexu tak pokládal za splněnou.
22. Rovněž třetí podmínku pro nezaúčtování cla považoval žalovaný (s odkazem na rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 1. 4. 1993, ve věci C-250/91, *Hewlett Packard*) za splněnou, když žalobce dle názoru žalovaného dodržel všechna ustanovení platných právních předpisů týkajících se celního prohlášení.
23. Ve vztahu k druhé z výše uvedených podmínek (podle níž chyba, které se dopustily celní orgány, nemohla být osobou povinnou zaplatit clo jednající v dobré víře přiměřeným způsobem zjištěna) z ustálené judikatury Soudního dvora Evropské unie vyplývá, že musí být zjištěn charakter chyby, které se dopustily příslušné celní orgány, posuzován s přihlédnutím k povaze chyby, profesní zkušenosti dotčených subjektů a řádné péči, kterou posledně uvedené prokázaly. Povaha chyby závisí na komplexnosti nebo naopak dostatečně jednoduchém charakteru dotčené právní úpravy, jakož i na časovém období, během něhož celní orgány ve své chybě setrvaly (rozsudek *Agrover*, bod 32). Při posuzování profesní zkušenosti dotčených subjektů je třeba zohlednit, zda činnost dotčeného subjektu spočívá v podstatné míře v dovozu a vývozu a zda má dotčený subjekt předchozí zkušenost s výkonem těchto činností (rozsudek ze dne 11. 11. 1999 ve věci C-48/98, *Söhl & Söhlke*, bod 57). Chyba celního orgánu ohledně sazebního zařazení zboží je osobou povinnou k zaplacení daně zjištělná, pokud ji lze identifikovat z právního předpisu uveřejněného v Úředním věstníku Evropské unie (rozsudek ze dne 12. 7. 1989 ve věci C-161/88, *Binder*).
24. K tomu krajský soud dále připomíná obecný výklad, který k uvedené problematice v napadeném rozhodnutí předstřel i žalovaný a s nímž se krajský soud ztotožňuje.

25. Harmonizovaný systém popisu a číselného označování zboží (dále též „HS“), zakotvený Mezinárodní úmluvou o Harmonizovaném systému popisu a číselného označování zboží a Protokolem o její změně, spravuje Světová celní organizace (dále jen „WCO“), konkrétně její Výbor pro Harmonizovaný systém, a v současnosti jej používá cca 204 zemí, teritorií a celních nebo ekonomických unií. HS rozděluje zboží do 21 tříd a 97 kapitol podle komodit zboží a každou kapitolu dále hierarchicky člení na čtyřmístná čísla a šestimístné položky. HS obsahuje rovněž poznámky ke třídám nebo kapitolám, které mají stejnou závaznost jako čísla a položky a jsou v nich popsány také výjimky a anomálie, které jsou ve třídách a kapitolách obsaženy. Vzhledem k tomu, že struktura harmonizovaného systému nemůže pojmout veškeré druhy zboží, byl HS za podmínek stanovených v čl. 8 úmluvy o HS doplněn vysvětlivkami k HS.
26. Podle čl. 20 odst. 1 celního kodexu je clo založeno na celním sazebníku Evropských společenství. Podle čl. 20 odst. 3 písm. a) až c) celního kodexu obsahuje celní sazebník mj. kombinovanou nomenklaturu zboží, jakoukoliv jinou nomenklaturu, která je plně nebo částečně založena na kombinované nomenklatuře nebo která k ní případně přidává další členění a která je stanovena zvláštními předpisy Společenství, jež upravují uplatňování celně sazebních opatření při obchodu se zbožím, a celní sazby a další podklady pro vyměrování cel běžně uplatňovaných u zboží, které je zahrnuto do kombinované nomenklatury zboží. Podle čl. 20 odst. 6 celního kodexu je sazebním zařazením zboží stanovení pro dané zboží na základě platných předpisů určující podpoložky kombinované nomenklatury nebo podpoložky jiné nomenklatury uvedené v odst. 3 písm. b) nebo podpoložky jiné nomenklatury, která je plně nebo částečně založena na kombinované nomenklatuře nebo k ní případně přidává další členění a která je stanovena zvláštními předpisy Společenství, jež upravují provádění nesazebních opatření při obchodu se zbožím, do níž má být uvedené zboží zařazeno.
27. Článek 1 odst. 1 celního sazebníku zavádí kombinovanou nomenklaturu, která se podle čl. 1 odst. 2 celního sazebníku skládá z nomenklatury HS a dalšího třídění Společenství k této nomenklatuře (podpoložky KN) a předběžných ustanovení, doplňkových poznámek ke třídám a kapitolám a poznámek pod čarou vztahujících se k podpoložkám KN. Článek 2 celního sazebníku zavádí Integrovaný sazebník Evropských společenství (Taric), který se zakládá na KN a obsahuje opatření stanovená celním sazebníkem, doplňkové třídění Společenství (podpoložky Taricu), informace nezbytné pro uplatňování a správu kódů Taricu a doplňkových kódů, sazby cel a jiných dovozních nebo vývozních poplatků, včetně osvobození od cla a preferenčních cel a opatření uplatňovaná při vývozu nebo dovozu specifického zboží. Stejně jako WCO vydává vysvětlivky k HS, jsou v Úředním věstníku Evropské unie publikovány vysvětlivky ke KN, vydávané v souladu s ustanovením čl. 9 odst. 1 písm. a) druhá odrážka celního sazebníku.
28. V projednávaném případě se jedná o zboží zařazené v celním sazebníku pod číslo 7312 „*Splétaná lanca, lana, kabely, splétané pásy, smyčky a podobné výrobky, ze železa nebo oceli, elektricky neizolované*“, položky na úrovni jedné pomlčky 7312 10 „– *Splétaná lanca, lana a kabely*“ a položky na úrovni dvou a tří pomlček „– – *Ostatní (jiné než z nerezavějící oceli), jejichž největší rozměr příčného průřezu: – – – Převyšuje 3 mm*“. Na úrovni čtyř pomlček pak celní sazebník rozlišuje položky „– – – *Splétaná lanca*“ a „– – – *Lana a kabely (včetně uzavřených lan)*“, které se dále dělí podle toho, jestli se jedná o výrobky nepotažené či potažené (např. pokovené zinkem), a u lan a kabelů ještě podle jejich průměru.
29. Krajský soud se přitom ztotožňuje se závěrem žalovaného, který konstatoval, že v posuzovaném případě pro správné sazební zařazení předmětného zboží byla dostačující, co se týká relevantní právní úpravy, znalost kapitoly 73, respektive čísla 7312 celního sazebníku, ve znění prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1101/2014 ze dne 16. října 2014, kterým se mění příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku a ve znění prováděcího nařízení Komise (EU) 2015/1754 ze dne 6. října 2015, kterým se mění příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném

celním sazebníku, a pravidel č. 1 a 6 Všeobecných pravidel pro výklad KN. Dále již sazební zařazení vychází jen ze znění Vysvětlivek ke Kombinované nomenklatuře, které uvádí: „*Splétaná lanca sestávají z drátů kruhovitěho průřezu svinutých v jedné nebo více vrstvách kolem jádra. Splétaná lanca mohou být kruhovitěho průřezu, plochého průřezu nebo trojúhelníkového průřezu. Lana a kabely obvykle sestávají z několika pramenů svinutých v jedné nebo více vrstvách kolem jádra. Uzavřená lana mají jednu nebo více vnějších vrstev vytvořené zcela nebo zčásti ze vzájemně spojených drátů, což dodává povrchu nepropustnost vůči vodě nebo cizím tělesům. Mají vždy kruhovitý tvar průřezu.*“ Vysvětlivky k Harmonizovanému systému popisu a číselného označování zboží u čísla 7312 uvádí: „*Do tohoto čísla patří splétaná lanca (nebo prameny drátů) získaná tím, že se dva nebo více jednotlivých drátů těsně zakrouží dohromady a kabely a lana všech rozměrů, které jsou z takovýchto lanek zkrouceny dohromady. Za předpokladu, že si zachovávají charakter výrobků ze železného nebo ocelového drátu, lana a kabely mohou být vinuty na textilních jádrech (konopí, juta atd.) nebo mohou být pokryty textilním materiálem, plasty atd.*“

30. Lze tedy shrnout, že z hlediska sazebního zařazení podle celního sazebníku v rámci čísla 7312 spočívá rozdíl mezi lanem a lankem v tom, že lanko je svinutý pramen drátů; lano je svinuté z několika takovýchto pramenů drátů. Vysvětlivky ke Kombinované nomenklatuře nejsou sice právně závazné, avšak jsou publikovány v Úředním věstníku Evropské unie a představují důležitý prostředek pro zajištění jednotného použití společného celního sazebníku a pro jeho jednotný výklad, slouží jako výkladové vodítko (srovnej rozsudek Nejvyššího správního osudu ze dne 20. 9. 2017, č. j. 4 Afs 141/2017 - 62). Jejich znalost, nebo alespoň seznámení se s nimi a s jejich obsahem, se u subjektů, jejichž hospodářská činnost je založena na dovozu zboží ze třetích zemí do Evropské unie, očekává a předpokládá.
31. Dle krajského soudu lze dotčenou právní úpravu označit za jasnou a srozumitelnou. Znalost znění příslušných právních předpisů, včetně dalších dokumentů zveřejněných v Úředním věstníku Evropské unie zcela jistě postačovala k tomu, aby žalobce odhalil chybu při sazebním zařazení předmětného zboží a zjistil, jak má správně postupovat.
32. Žalobce se však v podané žalobě vracel k období roku 2008, přičemž tvrdil, že tehdy byla úprava nejasná, předmětné zboží nerozlišovala, a proto jej žalobce zařadil podle svého nejlepšího vědomí.
33. Toto časové období však dle krajského soudu není pro posouzení projednávané věci relevantní. Povinností žalobce bylo zjistit a ověřit, které právní předpisy se použijí pro dovozní operace, jež žalobce aktuálně uskutečňuje, a to nejen v okamžiku zahájení činnosti, ale též průběžně. Antidumpingové clo bylo v souzeném případě dodatečně vyměřeno z dovozů zboží, které proběhly v letech 2015 a 2016. Je přitom zásadní, že dle čl. 12 celního sazebníku Komise přijme každoročně nařízením úplnou verzi kombinované nomenklatury, jakož i odpovídající všeobecné a smluvní celní sazby společného celního sazebníku vyplývající z opatření přijatých Radou nebo Komisí. Toto nařízení se vyhlásí v Úředním věstníku Evropské unie nejpozději dne 31. října a použije se ode dne 1. ledna následujícího roku. V souladu s čl. 9 odst. 1 písm. a) druhá odrážka celního sazebníku jsou v Úředním věstníku Evropské unie publikovány a průběžně aktualizovány Vysvětlivky ke KN. Od 1. 7. 2013 je navíc Úřední věstník Evropské unie vydáván v elektronické podobě autentický a právně závazný, a to na základě nařízení Rady (EU) č. 216/2013 ze dne 7. března 2013, o elektronickém vydávání Úředního věstníku Evropské unie.
34. Tedy v době, kdy žalobce realizoval dovozy, které byly předmětem kontroly po propuštění zboží v projednávaném případě, tzn. v době vydání předmětných jednotných správních dokladů a vzniku celního dluhu vyměřeného dodatečnými platebními výměry, byly KN, Taric i Vysvětlivky ke KN publikovány v elektronické podobě a přístupné na příslušných internetových stránkách. Jednalo se o znění autentická a aktualizovaná a žalobce měl možnost a povinnost se s nimi seznamovat. Argumentace stavem právní úpravy v minulosti proto nemůže obstát. Žalovanému navíc je možno přisvědčit, že ve Vysvětlivkách ke KN

publikovaných v Úředním věstníku EU č. C 133/1 ze dne 30. 5. 2008 byly k ocelovým lanům a lankům čísla 7312 uvedeny v podstatě tytéž informace jako nyní.

35. Odmítnout je nutno také snahu žalobce o zpochybnění terminologie celního sazebníku s odkazem na znění technických norem. Celní sazebník má svou vlastní terminologii a specifický systém rozdělování zboží do kategorií podle různých kritérií. Tento systém sice nemusí žalobci připadat vhodný či nemusí odpovídat obecnému chápání jednotlivých pojmů veřejností. Jedná se však o právní předpis, jehož terminologie je pro účely sazebního zařazování zboží závazná. Pojmy užívané v rámci znění jednotlivých kódů celního sazebníku jsou dále vysvětleny v pravidlech pro výklad kombinované nomenklatury, poznámkách ke třídám a kapitolám a podrobnější výklad a definice jednotlivých pojmů obsahují Vysvětlivky k harmonizovanému systému a Vysvětlivky ke kombinované nomenklatuře. Ani tuto žalobní argumentaci tak krajský soud neshledal důvodnou.
36. Žalobce dále v podané žalobě zdůraznil, že správnost sazebního zařazení předmětného zboží potvrdil celní orgán při kontrole v roce 2012, a žalobce tedy nadále neměl důvod o správnosti svého zařazení pochybovat.
37. K tomu krajský soud uvádí, že žalobci je třeba přisvědčit, že celní orgán se v případě kontroly provedené u žalobce v roce 2012 skutečně dopustil chyby, což v napadeném rozhodnutí nepopíral ani žalovaný, když dospěl k závěru, že první podmínka pro aplikaci čl. 220 odst. 2 písm. b) celního kodexu byla z tohoto důvodu naplněna. Ze splnění první podmínky však nelze bez dalšího vyvozovat i splnění podmínky druhé. Obě podmínky je třeba posuzovat nezávisle na sobě, jak to ostatně v napadeném rozhodnutí učinil i žalovaný.
38. Zásadní je v této souvislosti kritérium řádné péče. Z toho, jak je nastaveno celní řízení, vyplývá, že primární odpovědnost za správné sazební zařazení zboží nese osoba povinná zaplatit clo, nikoli celní orgány.
39. Co se týká odborné praxe žalobce, je tento zkušený hospodářský subjekt, dlouhodobě, stabilně a v relativně velkém objemu dovážející železářské zboží, spojovací materiály, ocelová lana, řetězy a podobné zboží. Na žalobce je proto třeba nahlížet ve smyslu výše citované judikatury Soudního dvora Evropské unie jako na profesionála. Jak krajský soud konstatoval již výše, bylo povinností žalobce, který jako zkušený hospodářský subjekt dovážel předmětné zboží z Čínské lidové republiky po dlouhou dobu a ve velkém množství, zjistit, které právní předpisy se použijí pro operace, jež uskutečňuje, a jaké je dlužné clo. Měl-li žalobce jakékoliv pochybnosti ohledně přesnosti informací a údajů, které jsou nezbytné pro podání celního prohlášení nebo dokladů přiložených k prohlášení, nebo ohledně souladu operací s platnými právními předpisy, bylo jeho povinností hledat veškerá možná objasnění, aby si ověřil, zda jsou jeho pochybnosti oprávněné nebo neoprávněné a zda je jím používaný postup správný (např. rozsudek *Söhl & Söhlke*, bod 58, nebo rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 26. 6. 1990 ve věci C-64/89, *Deutsche Fernsprecher GmbH*, bod 22).
40. Žalobce však žádné úkony směřující k ověření správnosti svého postupu při sazebním zařazování předmětného zboží neprováděl. Jediným údajným „ověřením“ správnosti jeho postupu mělo být výše popsané pochybení při kontrole po propuštění zboží v roce 2012, kdy kontrolní skupina celního orgánu neodhalila evidentně nesprávné sazební zařazení obdobného zboží.
41. Dle krajského soudu však není možno připustit, aby žalobce s odkazem na zjevnou chybu, byť způsobenou celními orgány, následně do budoucna zcela rezignoval na pečlivý a odpovědný přístup k prováděným dovozním operacím a na svou povinnost průběžně se seznamovat s právní úpravou a s dalšími skutečnostmi vztahujícími se k předmětu jeho podnikání. Odpovědnost za správné zařazení zboží nelze tímto způsobem přenášet na kontrolní orgán.

42. K navazující argumentaci žalobce krajský soud doplňuje, že z hlediska stvrzení správnosti sazebního zařazení zboží nelze zprávu o kontrole zaměřovat se závaznou informací o sazebním zařazení zboží. Závazná informace o sazebním zařazení zboží je zvláštním druhem rozhodnutí celních orgánů, se kterým jsou spojena specifická práva a povinnosti.
43. Žalobce tedy vzhledem k právě uvedenému nemůže být považován za osobu jednající v dobré víře, neboť jako zkušený obchodník, který ve velkém množství dovážel předmětné zboží, a to nejen z Čínské lidové republiky, nejednal dostatečně pečlivě při opatrování informací, které by mu pomohly provádět dovozy předmětného zboží správně, a nepostupoval v souladu s jednoduchou a srozumitelnou právní úpravou.
44. Žalobce se odvolával též na právní názor Ústavního soudu vyslovený v nálezu ze dne 9. 11. 2004, sp. zn. I. ÚS 163/02, kdy podle žalobce (obdobně jako ve věci I. ÚS 163/02) nebyla dostatečně chráněna jeho dobrá víra ve správnost jednání celního orgánu.
45. Podle právního názoru Ústavního soudu vysloveného ve věci I. ÚS 163/02 „*z ústavněprávních hledisek je [...] stěžejí akceptovatelné, pokud státní orgán při výkonu veřejné moci, tj. v postavení vrchnostensky nadřazeného subjektu, autoritativně přezkoumá a osvědčí určité skutečnosti, čímž vyvolá v jednotlivci dobrou víru ve správnost těchto skutečností a v samotný akt státu, aby následně jednatel sankcionoval za to, že tyto skutečnosti mocensky aprobované státem v předchozím aktu jsou nesprávné a jednání jednotlivce protizákonné.*“
46. Daný případ je však skutkově a právně odlišný od případu posuzovaného Ústavním soudem pod sp. zn. I. ÚS 163/02, neboť v jím projednávané věci se jednalo o celní delikt, což Ústavní soud ostatně neopomněl zdůraznit, pokud uvedl, že „*předmětem řízení byla toliko základní práva stěžovatelky v případě rozhodování celních orgánů o celním deliktu, nikoliv otázky týkající se rozsahu závaznosti celního rozhodnutí, což je otázka spadající do roviny výkladu jednoduchého práva. Rovněž považuje Ústavní soud za nutné zdůraznit, že napadená rozhodnutí se týkala toliko celního deliktu, nikoliv otázek souvisejících s doměřováním a vymáháním celních nedoplatků a dalších odvodů ve prospěch veřejných rozpočtů, eventuálně naopak s vrácením přeplatků na cle a jiných odvodů do veřejných rozpočtů. Takové otázky ostatně nebyly ani předmětem řízení, z nichž ústavní stížností napadená rozhodnutí vzešla.*“
47. Lze však konstatovat, že základní myšlenka nálezu sp. zn. I. ÚS 163/02, totiž ochrana důvěry jednotlivce v rozhodovací činnost orgánů státu (která je též součástí zásad ochrany základních práv na úrovni práva Evropské unie), je pro český právní řád rozvinuta a v rovině podústavního práva plně chráněna též čl. 220 odst. 2 písm. b) celního kodexu. Je úkolem všech správních soudů tuto zásadu ochrany legitimního očekávání důsledně chránit při aplikaci evropského práva v individuálních případech (viz rozsudek č. j. 1 Afs 27/2008 - 96), kdy otázka výkladu tohoto ustanovení byla předmětem předchozí části odůvodnění (srovnej bod 20).
48. K odkazu na nálezu Ústavního soudu ze dne 4. 11. 1999, sp. zn. III. ÚS 86/99, krajský soud uvádí, že se v něm Ústavní soud zabýval zákonností opakované daňové kontroly. Tato judikatura tak není v dané věci přílehlavá, navíc zaznamenala vývoj (např. sp. zn. II. ÚS 334/02, sp. zn. III. ÚS 510/02).
49. Krajský soud tak s ohledem na vše shora uvedené uzavírá, že se v projednávaném případě jednalo o chybu způsobenou celními orgány, kterou však žalobce mohl při svých zkušenostech a při jednoduchosti příslušné právní úpravy velmi jednoduše odhalit. Přístup žalobce nelze hodnotit jako pečlivý a obezřetný a nelze jeho postup považovat ani za jednání v dobré víře. Žalobce tak sice dodržel všechna ustanovení platných předpisů týkající se předmětných celních prohlášení, avšak podmínky požadované čl. 220 odst. 2 písm. b) celního kodexu musejí být splněny kumulativně. V projednávaném případě přitom krajský soud dospěl ve shodě s žalovaným k závěru, že nebyla splněna podmínka druhá.

VI. Závěr a náklady řízení

50. Krajský soud tak na základě výše uvedených skutečností neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
51. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého žalobce, který neměl ve věci úspěch, nemá vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení před soudem a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly. Krajský soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 27. února 2020

Mgr. Milan Procházka, v.r.
předseda senátu